

VI

Proposicions presentades abans del 31 de març

Durant el temps reglamentari per a la presentació de proposicions per a sotmetre a l'Assemblea, s'ha presentat únicament la que es copia a continuació, respecte a la qual ha estat acordat pel Consell de traslladar-la a l'Assemblea sense cap informe, car el Consell va entendre que no podia fer-se-la seva malgrat la innegable simpatia que ha de despertar a tothom el fons d'aquesta proposició.

A L'ASSEMBLEA ORDINARIA DE L'ANY
1929

Proposició

Una de les seccions del Sindicat de Metges de Catalunya, que compta amb l'adhesió i simpatia unànime de tots els associats és, sense cap mena de dubte, la Caixa de Beneficència.

L'obra que s'ha fet des d'aquesta Caixa benèfica, és el més legítim motiu d'orgull del Sindicat i una prova indubtable de l'esperit de companyonia que afortunadament inspira a l'estament mèdic de Catalunya y Balears.

Totes les altres Seccions, per bé que molt lloables, tenen un fons d'interès propi, d'egoisme; sols aquesta demostra que els metges es senten germans i s'auxilien en les seves desgràcies ben generosament, ben desinteressadament. D'una obra com la de la nostra Caixa de Beneficència hi ha hagut associacions mèdiques d'altres països, que n'han fet tot un programa pomposament divulgat i comentat.

Altrament, com sempre que es compleix un deure moral, el propi Sindicat ha sortit beneficiat de la seva obra benèfica. En algunes ocasions difícils, si hem aconseguit un cert respecte per la nostra Institució i àdhuc una solució mitjanament favorables, s'ha degut precisament a aquesta obra. Les vídues i els orfes han clamat per nosaltres.

Si ens trobem, doncs, enfront d'una Secció que a l'ensem que és la forma visible del sentiment de companyonia del Sindicat que en tot

moment hem de conservar, ens dóna per ella sola motiu d'existència, a tal extrem, que si el Sindicat no existís caldria crear-lo únicament per a crear una nova Caixa de Beneficència i no deixar desemparats les vídues i els orfes indigents i àdhuc els pobres companys que hi seran sempre, malgrat tota la previsió imaginable; cal que reflexionem bé sobre si aquest Servei té tota l'eficàcia que caldria o és susceptible de millora.

En les Comissions que tenen cura i han curat d'aquesta Caixa, hi han passat els noms més prestigiosos del Sindicat i s'ha fet una tasca meritíssima, una tasca quieta, ignorada i plena d'amargors.

Constantment heu sentit lamentar als dignes companys d'aquestes Comissions, del limitat de la seva actuació i del difícil de la tasca en quant a agermanar els interessos del Sindicat amb les necessitats de la Caixa de Beneficència.

A còpia de molt treball, de molts sacrificis i d'un bon encert, van complint amb èxit el seu comès, però, amb molta freqüència, els sentireu com expressen la seva amargura pel fet de veure's obligats a reduir subsidis, a denegar peticions que en altres termes vol dir estalviar o escatimar el pa o treure'l del tot de la taula de la pobra vídua d'un company que es sentirà absolutament abandonada si el Sindicat no la socorre.

I així i tot, podem dir que la Comissió ha fet miracles perquè a l'ensem que ha disminuït el dèficit que al Sindicat proporcionava la Caixa de Beneficència, ha atès forces casos, ha eixugat forces llàgrimes si bé no totes i sobretot no amb tota l'esplendidesa que caldria per a fer una obra eminentment pràctica.

Els recursos de la Caixa de Beneficència són migrats. Per una part, el 5 per cent de les quotes del Sindicat, o sigui una pesseta a l'any per soci, certament és poc, però el Sindicat no pot ni ha de destinar-hi més perquè no és possible de mermar ni un cèntim més la quota migrada que es paga al Sindicat i amb la qual ha d'atendre in-